

Ўзнома аз соли 1924 чоп мешавад

Номидаи пешини ӯзнома: «Овон то'риш намба'ъ» (сол 1924), «Овон то'риш» (солҳои 1924-1931), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (солҳои 1931-1940), «Ўзбекистон гуна» (солҳои 1950-1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон» (солҳои 1964-1991).

Баши одам аъзои яқдиларам!

Овози То'чиқ

11

март
соли 2020.
Чоршанбе

№ 22 (14621)

сайт <http://ovozitojik.uz/>,
e-mail: ovozitoj@umail.uz,
ovozitoj@list.ru

ЎЗБЕКИСТОН:

АЗ МАҲДУДИЯТ БА ПЕШСАФИ МИНТАҚА

Дар интернет-захираи Шўрои оид ба корҳои байналмилалӣи Русия тахти ҳамин унвон мақолаи роҳбари гуруҳи таҳлилии Маркази омўзиши Осиёи Марказӣ ва Кафқози Пажўхишгоҳи шарқшиносӣ Академияи илмҳои Русия С. Притчин чоп шудааст.

ПЕШОМАДИ ҲАМКОРИҶОИ ТАРАФАЙНИ ИҚТИСОДИ БО РУСИЯ ВА ОЗАРБОЙҶОН БА РРАСИ ШУД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев 9 март бахшида ба баррасии пешомади рушди ҳамкориҳои дуҷонибаи сармояӣ ва тиҷоративу иқтисодӣ бо Федератсияи Русия ва Ҷумҳурии Озарбойҷон машварат баргузор кард.

Қайд шуд, ки солҳои охир нишондиҳандаҳои тиҷоративу сармояӣ тарафайн бо кишварҳои маъмури муносабат мебарорад. Чунин, бинобар натиҷаи соли 2019 мубодилаи мол бо Русия нисбати соли гузашта 17 фоиз афзуд ва 6,6 миллиард долларро ташкил дод, ҳаҷми савдои дуҷониба бо Озарбойҷон бошад, 55,7 фоиз зиёд гардид.

Ҳамкориҳои сармояӣ мустаҳкам мешаванд. Соли гузашта дар Ўзбекистон бо иштироки сармояҳои Русия 484 корхонаи нав таъсис ёфт ва миқдори умумии онҳо ба 1828 адад расид. Ҳолӣ ҳозир миқдори корхонаҳои, ки дар мамлакат мо бо сармояҳои Озарбойҷон амал мекунанд, 178 ададро ташкил медиҳад.

Дар машварат ба саривақт ва босифат ба роҳ мондани лоиҳаҳои дарамал ва коркарди тақлифҳои нав бинобар амиксозии ҳамкориҳои дуҷониба бо кишварҳои зикршуда дар соҳаҳои сармоягузорӣ, тиҷорат ва нақлиётву логистикӣ эътибори махсус дода шуд.

Масъалаҳои вобаста ба ҷорабиниҳои пешистодаи дуҷониба бо Федератсияи Русия муҳокима гар-

диданд. Чунин, ки дар доираи ба роҳ мондани кооператсияи саноатӣ бо шарикони Озарбойҷонӣ лоиҳаҳои арзишшон беш аз 355 миллион доллар коркард мешаванд. Аз ҷумла, ба роҳ мондани мураббат сохтани автомобилҳои сабукрав ва автобусҳои пешбини мегардад. Ҳамкориҳои муфиди тарафайн дар соҳаи нафту газ инкишоф меёбанд.

Зарурати пурмухтаво сохтани ҷорабиниҳои мазкур махсус таъкид шуд, вазифаҳои бартарини оид ба самарабахш ташкил кардани корҳо мушаххас гардиданд. Дар моҳи ҷорӣ як қатор ҷорабиниҳои дуҷониба бо Русия ва Озарбойҷон пешбинӣ шудааст. Аз ҷумла, 16-17 март ҷамъомади Комиссияи муштарак байниҳукумати оид ба ҳамкориҳои байни Ҷумҳурии Ўзбекистон ва Ҷумҳурии Озарбойҷон ва дар даҳаи сеюми моҳи март чунин тадбир бо Федератсияи Русия баргузор мегарданд.

Аз ҷониби Президент Шавкат Мирзиёев бобати фаълтар намудани ҳамкориҳои тарафайн тиҷоративу сармояӣ бо ширкат ва ташкилотҳои пешқадами Русияву Озарбойҷон, коркарди самтҳои нави ҳамкорӣ бо онҳо супоришҳо дода шуданд.

Ҳоҷагии кишлоқ ва ҳоҷагии ҷангал, саноат, аз ҷумла маҷмӯи агрорасаноатӣ, соҳаҳои нақлиёту логистика, таълим ва инноватсия ба сифати самтҳои нави афзалиятноки ҳамкорӣ бо Русия муайян карда шуданд.

Супориш дода шуд, ки бо Озарбойҷон, барилова, лоиҳаҳои нав дар соҳаҳои саноати аграрӣ, тоқпарварӣ ва виносозӣ, саноати заргарӣ, нафт ва газ, нақлиёт ва логистика, ҳамчунин таълим коркард шаванд.

Бинобар масъалаҳои, ки дар машварат баррасӣ гардиданд, ҳисоботи роҳбарони вазорату идораҳои дахлдор шунда, бобати самарабахш татбиқи сохтани вазифаҳои мушаххас ҷорҳои минбаъда муайян карда шуданд.

Ў.А.

ПРЕЗИДЕНТИ ЎЗБЕКИСТОН ҲАЙАТИ ШИРКАТИ «РЕНЕССАНС ХОЛДИНГ»-И ТУРКИЯРО ҚАБУЛ КАРД

9 март Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев ҳайати ширкати машҳури инжинирингӣ ва сохтмони Туркия «Ренессанс Холдинг»-ро бо сарвари президенти он Эрман Илиҷак пазируфт.

Воҳурӣ давоми мантиқии гуфтушундиҳои Ўзбекистониву туркиягӣ дар сатҳи олий гардид, ки моҳи гузашта дар Анқара баргузор шуда буд.

Алҳол «Ренессанс Холдинг» бобати дар кишвари мо татбиқи сохтани лоиҳаҳои азими сармоягузори арзиши умумиашон беш аз 2 миллиард доллар фаъл аст.

Аз ҷумла, дар пойгоҳи корхонаҳои пешбари металлургии вилояти Тошканд лоиҳаи бунёд кардани фабрикаи ҳозиразамони мистозакунӣ бо иқтидори лоиҳавии соли 60 миллион тонна ва истеҳсоли маҷмӯи бинобар истихроҷи прокати филизоти иқтисодӣ раш то 1 миллион тонна тайёрӣ дида мешавад.

Дар мулоқот масъалаҳои тезондани кори амалӣ дар доираи лоиҳаҳои мазкур муҳокима гардиданд.

Ў.А.

Дар мақола қайд мегардад, ки Ўзбекистон ҳамчун дорони мавқеи муҳими геостратегӣ дар маркази Авросиё аз бисёр ҷиҳат тарзи муносабатҳои байниминтақавиро дар Осиёи Марказӣ таъин менамояд. Соли 2016 пас аз транзити ҳокимият ҷумҳури аз модели пӯшида, ҳатто маҳдудшудаи сиёсати хоричӣ зуд ба кишвари фаъл табдил ёфт, ки ба зудӣ натиҷаҳои мусбат дод. Аз ҷониб, муҳити мулоқоти минтақавӣ ва ҷиҳатҳои ҳамкориҳои байни кишварҳои Осиёи Марказӣ қатъиян беҳтар шуданд. Аз ҷониби дигар, Ўзбекистон аз ҳисоби амиксозии робитаҳои хоричӣ бо кишварҳои бузурги берун аз минтақа миқдори сармояҳоро ба дараҷаи назаррас зиёд намуд ва савдои хоричиро фаълтар кард.

Бинобар маълумоти нашрия, дар оғози соли 2017 Стратегияи амалиёт доир ба панҷ самти рушди минбаъдаи Ўзбекистон барои соҳаҳои 2017-2021 пешниҳод шуд, ки «харитаи амалиёт»-и ислоҳозии мунтазамии ҷумҳури барои панҷ сол гардид. Стратегия дар худ панҷ самти асосиро ғунҷонид. Яке аз онҳо озодкунии ҳаёти иқтисодӣ шуд, ки маҷмӯи ҷорҳои оид ба пурашӯр кардани ҳифзи молияти ҳусусӣ, мустаҳкам намудани озодии фаъолияти иқтисодӣ, коҳиш додани танзими давлатии иқтисодӣ, бозсозии низоми молияву бонк, ҳамчунин вусъат додани робитаҳои иқтисодӣ хоричиро дар бар гирифт.

Тавре ки муаллиф таъкид мекунанд, Ўзбекистон дар сиёсати хоричӣ мустаҳкам намудани нуфузи байналхалқии мамлакат, то ба ҷомеаи ҷаҳон расондани маълумоти воқеаи дар бораи ислоҳоти, ки дар мамлакат амалӣ мешаванд, тақвими додани пойгоҳи меърифу ҳуқуқии фаъолияти сиёсати хоричӣ ва иқтисодӣ хоричӣ ҷумҳури, ҳамчунин пой қарордоди-ву ҳуқуқии ҳамкориҳои байналхалқӣ, танзими масъалаҳои марзбандиву марзтақсимкунии сарҳадҳои давлатиро ба сифати самтҳои афзалиятнок муайян сохт.

«Аз бисёр ҷиҳат самти афғонистонии сиёсати хоричӣ

Ўзбекистон муҳим шуд. Файр аз зиёд намудани фаълнокии иқтисодӣ ва тиҷоратӣ бо ҳамсоии ҷанубӣ, Ўзбекистон саъй кард, ки бобати муътадил сохтани вазият дар Афғонистон саҳм гирад, бо ин мақсад моҳи март соли 2018 дар Тошканд конференсияи бузурги байналхалқӣ тахти унвони «Раванди сулҳохона, ҳамкорӣ дар соҳаи амният ва ҳамкориҳои тарафайн минтақавӣ» бо иштироки кишварҳои пешқадам ва минтақа гузаронида шуд.

Ҳамин тариқ, Ўзбекистон аз як сӯ ба сифати пешоҳанги комилҳуқуқии минтақавӣ баромад кард ва ба ҳамсоии пешиншод намуд, ки масъалаҳои ҳамкориҳои тарафайнро ба ақдигар баррасӣ ва ҷалло фасл кунанд», зикр мекунанд С. Притчин.

Бинобар суҳбатҳои муаллиф дар доираи стратегияи дарозмуҳлатӣ зикршудаи сиёсати хоричӣ ба таъмин сохтани шароит барои пешрафти рушди иқтисодӣ аз ҳисоби дипломатияи прагматикӣ нақши назаррас дода шудааст. Барои расидан ба ин ҳадафҳо метавонанд механизмҳои зерин, аз ҷумла тезондани савдо бо шарикон аз тамоми ҷаҳон, ҷалби сармояҳо, рушди силсилаи нақлиёт истифода шаванд. Дар ин бобат низ пешрафти ҷиддӣ ба даст омад. Тараққиёти мусбат доир ба мубодилаи мол тақрибан бо тамоми шарикони тиҷоратӣ мушоҳида мегардад, вале идомати минбаъдаи рушд қадамҳои ҷиддитарро тақозо дорад. Дигар як самти муҳими пешрафт дар бозорҳои ҷаҳонӣ фаълтар шудани гуфтушундиҳои оид ба узвияти Ўзбекистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо гардид.

Тошканд ҳамроҳ шудан ба созмони бузургтарини ҷаҳонӣ савдои ҳамчун дарёфти эътирофи он ба сифати кишвари баробарҳуқуқ дар арсаи байналхалқӣ баррасӣ менамояд.

Дар ҳулосаи мақола муаллиф таъкид мекунанд, ки ҷиҳатҳои асосии сиёсати кунунии хоричӣ Ўзбекистонро метавон бисёрҷанба, прагматӣ, камзиддиатӣ ва фаълноқӣ номид.

АИ «Дунё»

МАСКАВ.

Меҳмон дар хонаи нав

БА КОР ЧУН БА ИД, БА ХОНА ЧУН БА ТҶӢ

Бекзодака агар аз навбатдорӣ барояд ҳам, ба хона наmeshитобд. Тарафи хона поёш намекашид. Ҳар дафъа — аҳвол ҳамин. То аз кор баромадан дилаш ғаш мешуд. Азоби рӯйи мекашид. Дар хона ӯро зани меҳрубон ва се фарзандаш интизоранд. Дилаш аз оилаш хортарҷамъ. Аммо як норасоӣ дорад — мушкили хона...

Дар 10 сотих замин якчанд оила — 46 нафар дар хонаҳои ҳуҷрамонанди ҳавлӣ хичолатомез зиндагӣ мекунанд. Мардонш мисли Бекзодака ба хона майли рафтан надоранд. Ниҳоят, нияти бисёрсолаи аъзои ин оила ҷомеа амал пӯшид. Ба онҳо ҳам, ки муқтоқи манзил буданд, хона доданд. Бо шартҳои имтиёзнок, бо нархи арзон.

Бекзодака ҳам дар сафи оилаҳои хушбахт ба хонаи нави шинаме, ки дар ҷомеаи шаҳрвандии маҳаллаи «Хумо»-и ноҳияи Сергелии пойтахт бунёд шудааст, кӯчид.

Мо дар ана ҳамин хонавода меҳмон шудем. Ҷомеаи эҷодии моро соҳибони хона бо чеҳраи кушод пешвоз гирифтанд. Барои ба чунин рӯзо расидан ба Худованд шукрона гуфтанд, дар ҳақиқи Президентамон, ки бо дарди аҳолӣ зиндагӣ мекунанд, дуо карданд.

— Инсон барои дар зиндагӣ хушбахт будан кӯшиш мекунанд, — гуфт Бекзодака. — Фаровонии ҳаёт ва амалишавии орзуҳошро мекоҳад. Ҳар яке мо ба ин пурра ҳақ дорем.

— Соҳиби манзили худ гардидан чи қадар хуб, — меғӯяд қадбону Шохид. — Аз сабаби он ки саломати худам ва шавҳарам хуб набуд, як вақтҳо ин гуна хонаҳоро орзу ҳам карда наметавонистем. Ду сол пеш бо нархи арзон сохта шудани манзилҳои эзистро шунда, ба ҳокимият бо ариза муроҷиат кардем. Шароити оилавии мо омўхта шуда, барои зуд бо манзили арзон

таъмин кардани мо супориш дода шуд. Аз байн вақти зиёд нагузашта, рӯзе шунда, ки ҳамсарам таъҷилан омада гуфт: Шохид, ба фикрам вақти амалишавии орзуҳошон омадааст, ба мо хонаи сеҳучрагӣ насиб кардааст. Аз ҳаҷон саросема шудам. Инро шунда, се рӯз пайҳам гиристам. Рӯзҳои аввал чанд мудард ба худ омада натавонистам. Ҳар кас ҳам барои зиндагӣ осуда хона дошта бошад, дилаш пур мешавад ва ба оянда бо боварӣ менигард. Ман лаҳзаҳои воқеии зиндагӣро паси сар мекунам. Се фарзанд дорам. Хасану Хусайнро ба маҳфили варзишии маҳалла гузоштем. Мо бо оила ба бахте, ки ба ҳаёти мо навигарӣ ворид кардааст ва зиндагӣро монро кулланд дигаргун намудааст, ноил гардидем. Чунинки мебинед, дар хонаи шинам ва мусоид ҳам барои худамон, ҳам барои фарзандонамон ҳам шароит муҳайёст. Бо оилаи худ тахти ҷимояи роҳбари давлатамон буданро ҳис карда, зиндагӣ дорем. Ман ба сифати як модари хушбахт ба номи роҳбари давлатамон номаҳои зиёди миннатдорӣ фириристодам. Илоҳо, ба бахти мо амон бошанд!

Хангоми хайрухуш аз Шохид оиди кор ва кайфияти Бекзодака пурсон шудем.

— Шавҳарам ба кор чун ба ид меравад, ба хона чун ба тӯй бармегардад, — гуфт ӯ.

М. ТОШҚАРАЕВА,
муҳбири ӯ.А.

«ЯК МИЛЛИОН ДАРАХТ» — ИҚДОМИ ХАЙР

Имрӯзо чун дар ҳамаи шаҳру ноҳия ва деҳаҳои кишвар дар вилояти Сирдарё низ иқдоми «Як миллион дархат» идора дорад. Боиси хушудист, ки ин тадбири нек намудӣ ҳашарро гирифта, ба он пиру барнои вилоят: аҳли ҷомеаҳои меҳнатӣ, заводу фабрикаҳо, муассасаҳои тиббӣ ва таълимӣ яқдилона ҳиссагузори мекунанд.

Ба наздикӣ бо ташаббуси дастпарвари собиқи мактаби рақами 19-уми ноҳияи Сайхунбод — роҳбари Садорати низоми обёрӣ таваассути насосҳо (УНС)-и вилоят Ҷўрабӣ Шарипов дар мактаби номбурда тадбири хайрияи баргузор гардид. Ҷўрабӣ бо ҳамсинфони худ Бердимурод Бобоев, Абдумумин Файзуллоев ва Ҳамробӣ Мирзоев ба боғи мактаб ниҳолҳои арча ва дигар дарахтони сояафкану мевадеҳро оварда шинонданд.

— Масъалаи таълиму тарбия, эътибор ба ҷавонон, умуман сиёсати оид ба ҷавонон имрӯз зери назорати Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев ба боғи мактаб ниҳолҳои арча ва дигар дарахтони сояафкану мевадеҳро оварда шинонданд.

Дар арафаи ҷашни Наврӯз ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «Indenim» ба сокинон ва меҳмонони вилояти Сурхондарё тухфаи хотирмон пешкаш кард. Дар Тирмиз маҷмӯи ҷаҳоршӯнаи замонавӣ савдо ба истифода супурда шуд.

Ҳолӣ ҳозир дар ҳудуди кишвари мо 17 маркази сару либоси «Indenim» амал мекунанд. Маркази нави, ки дар Тирмиз бунёд гардид, аз марказҳои пешина кулланд фарқ дорад. Дар ошонаи якуми бинои мухташам мизозон метавонанд маҳсулоти хӯроқворӣ ва техникаи маишӣ харид кунанд. Дар ошонаи дуюм сарулибосҳои бачагона ва наврасон тахти тамгаи «Indenim» фурухта мешаванд, ки онро ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «ZIF TEXTILE» истеҳсол кардааст. Дар ошонаи сеюм дуқонҳои сару либоси кишварҳои хоричӣ ҷойгир шудаанд. Дар он ҳамчунин ресторани таомҳои миллӣ амал мекунанд. Дар ошонаи чаҳорум майдончаҳои бачагона, боулинг ва фаст-фуд мавҷуданд, ки бо таҷизоти замонавӣ муҷаҳҳаз шудаанд. Дар марказ эскалатор ва лифтҳо хидмат мерасонанд.

Баъди ба кор даромадани маркази нав тақрибан 400 сокини Тирмиз соҳиби ҷойи кори доимӣ гардиданд. 350 нафари онҳо занон мебошанд.

— Ман соли гузашта қолчоро хатм карда, барои худ кори муносиб меҷустам, — меғӯяд со-

дент қарор дорад, ки беҳуда нест, — меғӯяд Ҷўрабӣ. — Зеро ояндаи дурраҳои ватани маҳбубамонро маҳз ҷавонони имрӯз меофаранд. Зиндагии ҳолоина шиддату суръати дигар дорад ва мо бояд ба ҷавонон чунон таълиму тарбия диҳем, ки онҳо ҳамқадами замон бошанд.

— Ҷамҳорӣ ба мактаб ва ба маҳалла аз як тараф арзи сипос бошад, аз сӯйи дигар як навъ зухуроти ватандӯстӣ аст, — суҳбати ҳамсабақи худро даров меҳад Бердимурод Ҷўраев. — Панҷуҳо чор сол қабл мо ҳамин мактабро таъмон карда будем ва аз тайи шебу фарози умри даргузар

дарёфтаамон он аст, ки некиву нақуқорӣ мероси беҳтарини инсон будааст. Чанд ниҳол оварда ба боғи мактаб шинондан воқеаи оламшумулест нест, аммо зохир намудани арзи сипос, ё худ эътибор ба мактабу ҷомеаи дирӯзаву кунунӣ он, албатта, шӯёни таҳсин аст. Гузашта аз ин, шубҳа нест, ки ҷамъии ибрати дигар дастпарварони мактаб боз асту онҳо ин иқдомро идора хоҳанд дод.

Т. БОҚИЕВ,
хабарнигори
«Овози то'чиқ».

Вилояти СИРДАРЁ.

БОЗ 350 НАФАР ЗАНОН СОҲИБИ КОР ШУДАНД

Дар арафаи ҷашни Наврӯз ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «Indenim» ба сокинон ва меҳмонони вилояти Сурхондарё тухфаи хотирмон пешкаш кард. Дар Тирмиз маҷмӯи ҷаҳоршӯнаи замонавӣ савдо ба истифода супурда шуд.

маъқул мебошанд. Ба сифати фурушанда ба кор даромаданд. Аз он ифтихор дорам, ки дар чунин маркази фароҳу рушан ва замонавӣ савдо хидмати босифат мерасонам. Ба қарибӣ хидмати онлайно ба роҳ мекорем.

кунии воқеъ дар Тирмиз 5 ҳазор нафар кор мекунанд.

Дар маросими кушоиши маркази замонавӣ савдову дилхушкунӣ, ки бинобар ороиши худ ягона мебошад ва дар воҳа киёсе налайно ба роҳ мекорем.

кунии маҳаллаи Каттабоғи Шаҳризода Отамуродова. — Аз мавҷудияти кор дар маркази нав хабардор шуда ба ин ҷо омадам. Бинои зебо ва муҷаҳҳаз, имкониятҳои фароҳамовардашуда ба ман

Мувофиқи маълумот дар корхонаи дўзандагии «ZIF TEXTILE»-и ҷамъияти масъулиятш маҳдуди «Indenim», марказҳои сарулибоси он дар минтақаҳои мамлакат ва маркази савдои дилхуш-

дарё Тўра Боболов баромад кард. Холмўъмин МАМАТРАИМОВ, хабарнигори ӯ.А. Суратгир: Ч. ҚЎЗИМУРОДОВ. ӯ.А.

Ба қарибӣ дар маҳаллаи Қўргони Вардонзёи ноҳияи Шофиркон (мактаби миёнаи №7) қабули сайёри мудири Кабулхонаи халқии Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон дар ноҳияи Шофиркон Фурқат Ҳафизов ва ҷонишини ҳокими ноҳияи Шофиркон доир ба масъалаҳои маҳаллаи оила Акмал Қазоқов ба амал омад.

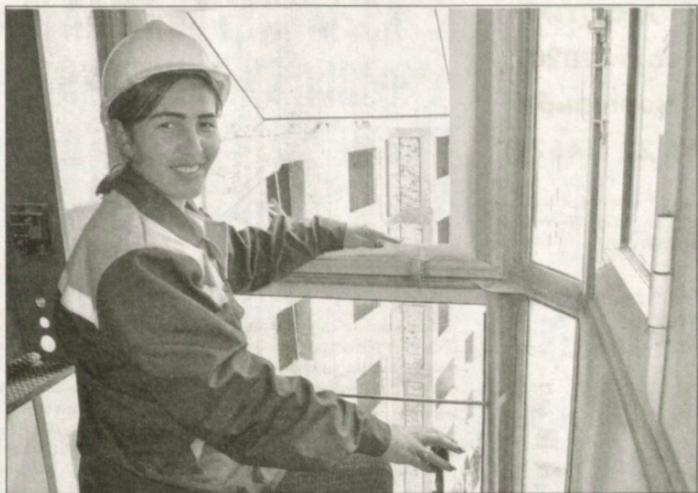
ҚАБУЛИ САЙЁР

Дар кори он роҳбарон, фаълони маҳалла, вакилони деҳоту халқ, намоёндогони деҳаҳои Қўргони Вардонзёи Янгибод, фермерону омўзгорон, бонувону собиқадорони меҳнат, қорамандони масъули ташкилоту корхонаҳои ноҳия иштирок карданд.

Дар тадбир масъалаҳои ҳалталаби ҳудуд, аз қабили бо кор таъминкунии бонувон, таъмиркунии кўпруку асфалтпўш кардани роҳҳо, таъминоти об ва бетонфарш кардани ҷўйҳо, пешгирии бемаврид катъёбии барк, дурии нуқтаҳои хидматрасонии тиббӣ, қонуншиканиҳо оид ба мусофирқашонию ҳаракати роҳ ва ғайра мавриди муҳокима қарор гирифтанд.

А. АВЕЗОВ,
хабарнигори
«Овози то'чиқ»
дар вилояти Бухоро.

ҚОНУНЕ, КИ ТАСДИҚАШ НИШОТ БАХШИД

Дар объектҳои манзили зисте, ки аз ҷониби ҷамъияти масъулияташ маҳдуди «Zarafshan Golden Group» сохта мешаванд, Маъмура Курбонова манорақранро ба маҳорат идора мекунанд. Биноқорони корхонаи сохтмони «Zarafshan Golden Group» дар бунёди биноҳои хушсохт ва боз ҳам зебо шудани шаҳри ҷавон саҳми сазовор мегузоранд. Дар сими Маъмура Курбонова, ки пайи ободӣ ва рушди мамлакат тақолю дорад, зани имрӯз, фазилатҳои ӯ пеши назар меояд. Дар акс: Маъмура Курбонова дар ҷараёни кор.

Аксбардор: Сироч АСЛОНОВ (ЎЗА).

МО БА ҲАМКОРИҶОЯМОН БО ЎЗБЕКИСТОН БАҶОИ БАЛАНД МЕДИҶЕМ

Сардори департаменти кишварҳои Осие ва минтақаи Осие ва уқёнуси Ороми Маркази мероси ҷаҳонии ЮНЕСКО (ММЧ) Фенг Чинг гузориш дод.

— Ман бо Мурочиатномаи Президенти Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев ба Олий Маҷлис бо шавқу рағбат шинос шудам. Дар ҷараёни он роҳбари ҷумҳурӣ зарурати таҳмири ҳамаҷонибаи роҳбарияти кишвар оид ба дохил намудани ҷузъҳои нави фарҳанги Ўзбекистон ба Рӯйхати мероси ҷаҳонӣ ва Рӯйхати мероси гайримоддӣи фарҳангии башарияти ЮНЕСКО мусоидат намоем.

Мо кӯшишҳои роҳбарияти Ўзбекистонро дар бораи таърифи мероси фарҳангии кишвар натавонем дар нигоҳдории объектҳои таърихӣ ва дигар ашёҳои барои наслҳои оянда, балки барои ба даст овардани фоидаи иқтисодӣ тавассути рушди саноати сайёҳӣ истифода намоем. Бояд қайд кард, ки ин гуна тадбирҳо ба стратегияи ЮНЕСКО мувофиқанд, ки тибқи он фарҳанг бояд барои рушди устувори дарозмуддат хизмат кунад. Дар ҳақиқат, Ўзбекистон мероси фарҳангии хам моддӣ ва хам гайримоддӣи бой дорад. «Самарқанд — гузаргоҳи фарҳангӣ» ва «Маркази таърихи Бухоро» аллакай ба Рӯйхати мероси ҷаҳонии ЮНЕСКО дохил карда шудаанд. Онҳо ба таври шоиста мероси фарҳангии муҳимтарин ва назарраси инсоният дар Шохроҳи абрешим мебошанд. Бо ифтихор меҳодам қайд намоем, ки мохи октябри соли 2006 маҳз дар Самарқанд баргузори кардани ҷамъомади якуми лоиҳаи «Номинатсияи силсилаи фаромиллии Мероси ҷаҳонии ЮНЕСКО Шохроҳи абрешим» тасодуфӣ набуда, рамзӣ буд.

стон, дар самти омода кардани номгӯи ҷузъи фарҳангии дигар «Роҳи абрешим: дахлези Фарғона-Сирдарё» кор пеш мебарад.

Дар бораи мероси нодири гайримоддӣи халқи Ўзбекистон ҳарф зада, мо аз он хушнудем, ки ҷузъи «рақси хоразмии «Лазги» ба Рӯйхати намоёндагии мероси гайримоддӣи фарҳангии башарият дар ҷаласаи 14-уми Кумитаи байниҳукуматаӣ оид ба хифзи мероси гайримоддӣи фарҳангии ЮНЕСКО, ки мохи декабри соли 2019 дар шаҳри Боготаи Колумбия баргузори шудааст, дохил карда шуд. Соли қорӣ Ўзбекистон дар яқҷоягӣ бо як қатор кишварҳои ҳамсоя номинатсияро барои ҷузъҳои «Санъати миниатура» ва «Рубоб» барои дохил шудан ба ин рӯйхат омода мекунанд. Гайр аз ин, мо ба омода кардани файли миллии ҷузъи «Бахшӣ», ки бо ташаббуси Президенти Ўзбекистон пешниҳод шудааст, шурӯъ кардем. Дархост барои ин номгӯи дар рӯзҳои наздик пешниҳод хоҳад шуд.

Ман бовар дорам, ки Маркази мероси ҷаҳонӣ ва дигар зершӯбаҳои ЮНЕСКО омодаанд ҷониби Ўзбекистонро дар таҳия ва пешрафти минбаъдаи номгӯи таркиби муштаракӣ ҷузъҳои мероси фарҳангӣ барои дохил шудан ба рӯйхати ЮНЕСКО дар солҳои оянда ҳамҷониба дастгирӣ мекунанд.

АИ «Дунё», ПАРИЖ.

ТАЪМИНИ БЕХАТАРИИ САЙЁҲӢ

Баҳри таъмини иҷрои қарори Девони Вазирон аз 31 декабри соли 2018 «Дар бораи рушди соҳаи сайёҳӣ дар вилояти Тошқанд дар солҳои 2019-2021» як қатор қорҳои сохтмон ба амал бароварда мешаванд.

Вилояти Тошқанд яке аз худуди қулай ва аз ҷиҳати логистикӣ ва иқлими табиӣ дорои имкониятҳои васеъ дар рушди сайёҳӣ ба шумор меравад. Махсусан, минтақаи озоди сайёҳии «Чорбоғ», Боги миллии Уғом-Чотқоли ноҳияи Бўстонлик, табиати назаррабоӣ муассаси агросайёҳии Паркент, маҷмӯи зиёратии Зангиато, объектҳои маданияту таърихи ноҳияҳои Оҳангарон, Бўқа ва Чиноз диққатҷалбкунанда буда, ба рушди сайёҳӣ мусоидат менамоянд. Вазорати вазъиятҳои фавқулодда баҳри таъмини беҳатарӣ аз сўхтор дар сохтмони биную иншооти банақшагирифташудаи ин худудҳо як қатор чорабиниҳоро пешбини менамоянд. Аз ҷумла, оид ба беҳатарии биноҳои дуртар аз худуди селравӣ ва тармакҷӯӣ ҷудо кардани замин, майдонҳо, ҷавобгӯ будан ба қоидаҳои беҳатарӣ аз сўхтор дар объектҳои назоративу тамошоҷӣ тавсияҳо медиҳанд. Сметаи ҳуҷҷатҳои лоиҳаи объектҳои сохтмонро аз назар гузаронида, дар объектҳои сохтмони бунёдшуда талаботҳои беҳатарӣ аз сўхторро таъмин менамоянд.

Соли 2019 аз ҷониби Корхонаи давлативу унитарии «TOSHBOSHPLANIT» Консепсияи минтақаи сайёҳии «Чимён – Чорбоғ» қор карда шуда, дар асоси он нақшаи сомондҳои худуди сайёҳӣ тасдиқ гардидааст. Мувофиқи он дар объектҳои худудҳои аҳолинишин баҳри таъмини беҳатарӣ аз сўхтор дар деҳаҳои Чимёну Юсуфхона 2-тоӣ ва Янгиқўрғону Бурчимулло 1-тоӣ сохтани депои сўхторхомушкунӣ ба нақша гирифта шудааст.

Мансур МИРЗОХОҶАЕВ, роҳбари шўбаи меъёри техникаи идораи вазъиятҳои фавқулоддаи вилояти Тошқанд.

Баъди кушода шудани ҷамъомади дуҷониби Сенати Олий Маҷлис сенаторҳо муҳокимаи масъалаҳои гузошташударо аз дида баромадани таҳрири нави Қонун «Дар бораи шаҳрвандии Ҷумҳурии Ўзбекистон» шурӯъ намундаанд. Ҷиҳати фарқкунандаи ин масъала он аст, ки қабул шудани онро даҳҳо ҳазор шаҳрвандони мо бо вучуди пурҳаяҷон нигаронанд, — гуфт раиси Сенат Т. Норбоева.

Бале, 28 феввали соли равон — рӯзе, ки ин ҳуҷҷати муҳим тасдиқи худ ёфт, рӯзи таърихӣ ва фаромӯшнопазир ба наздик 50 ҳазор ҳамдиёрони мо буд. Президент дар Мурочиатномаи худ ба Олий Маҷлис ин масъалаи бисёр муҳимро низ аз мадди назар дур накард ва вазифаи гузошт дар ин самт таъкидан чораҳои ташкилию ҳуқуқӣ андешаида шаванд. Вай гуфт, аз ҷумла, шахсон, ки то соли 1995 ба ҷумҳурӣ омада буданд ва аз он замон дар ин кишвар ба сар мебаранд, бояд ба таври автоматӣ шаҳрвандии Ўзбекистон гарданд.

Аснои баррасии таҳрири нави қонун дар ҷамъомад қайд гардида, қариб тамоми меъёрҳои ин ҳуҷҷат, ки 28 сол қабл аз ин қабул шуда буд, қуна шуда ва ба талаботи рӯз ҷавобгӯ нестанд. Нукта ва талаботи меъёри, ки таҳрири нави қонун фаро гирифта, ба соддагардонии шаҳрвандӣ, тартиби маъмури вобаста ба масъалаҳои

ба таҳми механизми ҳуқуқӣ таъмини ҳуқуқ ва озодии шаҳрвандон дар қабул ва баромадан аз шаҳрвандӣ мусоидат менамояд. Дар назди Президент Комиссияи оид ба масъалаҳои шаҳрвандӣ фаъолияти худро ҷоннок намунадаст. Мақом, вазифаҳои асосӣ, вазифаҳои комиссияи пузӯр, аз ҷумла, тартиби муайянсозии шаҳрвандӣ нисбати қудакон аз рӯи таваллуд ё худ аз рӯи шаҳрвандии падару модари онҳо мушаххас гардидааст. Зимни баррасии масъалаҳои шаҳрвандӣ минбаъд қорбаст гардидаи механизми ҳамаҷонибаи байниҳудудӣ қобили тавачҷӯӣ мебошад.

Сабаб ва ҳолати дар ҳамаи сарзамин ба дунё омадаву солҳо инҷониб дар ҳамаи диёр зиндагӣ карда, аз ҳуқуқи шаҳрвандӣ бебаҳра мондани қисме аз ҳамаҷонибаи маъмури дар давраи иттиҳод онҳо бо тақозои қисмат берун аз ҷумҳурӣ қору зиндагӣ карда, баъди истиқлол боз ба диёри худ баргаштаанд. Масъалаи паспорт ва барқарорӣ ба шаҳрвандӣ онҳоро хуни ҷигар намуд. Дар қонун оиди шаҳрвандӣ роҳҳои ҷи таври шаҳрванд гардидан муайян карда шуда бошад ҳам, низом рӯи қоғаз буду ҳалос. Шаҳрвандӣ яке аз дардиқатарин масъалаи шуд. Аз муруҷиатҳо ба номи роҳбарӣ давлат ва ё идораҳои болоӣ натиҷае ба даст намеоманд. Нақл мекунанд, нафаро аз ҳамадиёрони мо дар Душанбе таҳсил ва баъди хатми донишқада чун пажӯишгар дар он

ҷо монд, номзадӣ ҳимоя ва дар донишқада чанд сол муаллими кард. Баъди пошхӯрии иттиҳод ба диёри падарӣ баргашт. Паспорт доданд, дар мактаби деҳа муаллими намурад. Рӯзе ба «идораи паспорт» хонданд ва гуфтанд паспортро амонат ҳамон ҷо гузорад, супориш шудааст ҳуҷҷатҳои дубора дида баромада шаванд. Вай паспортро супурд. Вақте ба гирифтани он рафт, гуфтанд, ки гайриқонунӣ паспорт гирифтани шумо фош гарид, маслиҳат ҳамин: аз қучо омада бошед, ба хонҷо ҷо баромада равед. Ба тахтапушташ арақи сард тохт... Бо як ҳол ба манзили худ баргашт. Акун уро, ки ба таври автоматӣ аз қори мактаб дур андохта буданд, дар манзили падариаш ором намурузошанд. «Участковой» бегона не, ҳамсинфи худаш. Баромада равад? Ба қучо? Чи таври меравад вақте беҳуҷҷат аст? Шиносномаи аввалашро гирифта, паспорт дода буданд. Бе ягон ҳуҷҷат ҷи тавр ба сарҳадӣ давлатӣ наздик шудан мумкин?

«Участковой» ўро мефаҳмад ва: «Маро ҳам фаҳм, ҳамсинф!» — меғўяд хуни ҷигар ӯрда. Ҳамдиёрони мо, ки дар ҷумҳурии ҳамаҷонибаи чун олим ё муҳаққиқ, чун намоёндаи адабиёт ё санъат қор карда, баъди бозгашт ба Ватан бинобар масъалаи паспорт, мусувоӣ аз ҳуқуқи шаҳрвандӣ солҳои дароз сарсон саргардон шудаанд, хеле зиёд. Ба пажӯишгаре, ки солҳои пирий ба диёр баргашт, аснои

бо қоре ба Тошқанд омадани ў яке аз қарибонаш дами гусел меғуфт: «Эҳтиёт шавед. Аз милисаҳо!» Бале, мавриди таъкиб буданд ин гуна шахсҳо. Аз дузд, роҳзан ё авбон не, аз милиса эҳтиёт мешуданд беопаспортҳо. Дуруст, онҳо ҳуҷҷати шахсоро тасдиқкунанда доштанд. Вале онро нишон диҳанд, саволборон: «Қай омадӣ ва қаро? Чи қор мекунӣ дар ин ҷо?» Дар пасгоҳи Водил (вилоти Фарғона) марзбон ба нафаро меғуфт: «Бо ҳуҷҷате, ки шумо доред, ба гузаштан руҳсат дода наметавонем...» Зан ва қудакони ў рӯи замин менишаванд. Аз беҳолӣ. Гирифтани меғуфт занани бечора. Қудакон низ он қадар маънос. Гуноҳи онҳо чист? Ин малул ва музтармондагон бегона не, зода ва парвардаи ҳамаи сарзамин. Намоёндаи ҳамаи халқ ва миллат. Ба тўй ё сайру дилхушӣ не, эҳтимол, банобар мусибати оилавӣ ба роҳ баромадаанд онҳо. Аз ноилоҷӣ! Вале роҳшон — баста. Гуноҳи марзбонҳо низ не — ба низоми рӯи мекунанд онҳо. Ба қонун. Ба қонун, ки на ҳар гуна ҳуқуқ ва озодиҳои шахс дар он муҷассаманд.

Ҳамдеҳаи мо Ҳамдамақа солҳои дароз дар комбинати қори симоби шаҳраки Хайдарқони ҷумҳурии ҳамаҷонибаи қор кард. Баъди нафақаи пиронсолӣ ба ноҳияи Сўх баргашт, чанд сол чун раиси маҳаллаи Янгибарк ба халқ хидмат намурад. Барои шиносномаи шахсоро тасдиқкунандаи худро бо паспорти Ўзбекистон иваз кардан ҷи қадар давутоз намуд. Беғонода. Ба деҳа равам ва дуҷор оем, меғуфт: «Паспорт адо кард!» Адошавиш рӯст будааст. Паспорт гирифтани насаб накард, вафот кард. Беопаспортӣ Хусейнхон Сафаров ном ҳамаҷонибаи низ, ки дар Хайдарқон қор карда, ба деҳа баргаштааст, азиди зиёд дод. Духтараш бемор шуд, ба яке аз беморхонаҳои вилоят хобонданд. Хост хабар гирида. Ба ҷи ахволе дуҷор шуд дар сарҳад, чунки ноҳияи Сўх азбаски дар дохили Қирғизистон воқеъ гаштааст, даробаро бе паспорт наметавонад. Тақрибан даҳ сол қабл яке аз шиносҷонибаи, ки аз Сурхондарё баргашт, воқеаи ғамангезоро нақл намуд. Зани аз Тоҷикистон ба Тирмиз келиншударо баъди чанд соли зиндагӣ қонунӣ бо шаҳрвандӣ бо баҳонаи он ки беопаспорт аст, маҷбуран ба зодгоҳаш гуселонданд. Девонаавзоро мекунд писарчаи шавқ-ҳафт-солаи ў, ки дар қучаҳо: «Очмон-ро бурданд, очмон-ро бурданд!» — гўён фарёд мезад, оби дидаш шашқатор буд. Хулоса қонун ба ҳифзи муътамади ҳуқуқ ва озодиҳои ҳамаҷонибаи буда, қабул гардидаи он дар таъмини ҳуқуқи шахс ва тақмили қонунгузори шаҳрвандӣ боз як қадми ҷиддӣ гардида.

М. ШОДИЕВ.

Дар қорхонае, ки фаъолиятгашро дар назди ҷамъияти масъулияташ маҳдуди «Firdavs production»-и маҳаллаи Ўртаққўрғони ноҳияи Шаҳрисабз ба роҳ мондааст, меҳелҳои замонавӣ истеҳсол карда мешавад. Қорхона дар ҳоли ҳозир беш аз 10 намуни махсулоти меҳелро истеҳсол менамояд. Махсулоти тайёрро ба бозори дохилӣ мебароранд. Дар ин ҷо 7 нафар бо шуғл фаро гирифта шудаанд. Дар акс: дар қорхонаи мазкур.

Аксбардор: Ч.НОРҚОБИЛОВ (ЎЗА).

ДАР НОҲИЯИ БЎСТОНЛИҚ БА ТАРИҚИ ОЗМОИШ БА ТАПЧАНҶО АНДОЗ ҚОРӢ ҚАРДА МЕШАВАД

Аз 1 майи соли 2020 дар ноҳияи Бўстонлиқи вилояти Тошқанд таҷрибаи андоз қорӣ қарда мешавад. Ин дар қарори дахлдори Девони Вазирон аз 20 феввали соли 2020 нишон дода шудааст.

Вилояти Тошқанд минтақаи дорои потенциалҳои баланди сайёҳӣ мебошад. Дар ноҳияи Бўстонлиқи объектҳои зиёди барои меҳмонони ўзбекистонӣ ва хориҷӣ қолиби диққат ҷойгир шудааст. Аз ин рӯ, барои озмоиш маҳз ин ноҳия интихоб шуд. Мувофиқи ин ҳуҷҷат, мотосиклҳои обӣ, квадрасиклҳо, параплан ва дельтапланҳо, инчунин катҳои нишаст ва объектҳои ба ин монанди ба иҷорадодашавандаи истироҳатӣ ба манбаҳои даромади шахсонӣ қисмонӣ мансуб буда, андоз ситонда мешаванд. Дар доираи озмоиш, тамоми объектҳои амволи манқул ва гайриманқул бо додани сертификати дахлдор (шаҳодатнома) ба қайд гирифта мешаванд. — Ин навоарӣ тақозои замон аст, — меғўяд муовини сардори раёсати ҚДА Султон Обидов. — Он ба содда кардани тартиби баҳисобгирии объектҳои андозбандишаванда, ҳимояи ҳуқуқи истеъмолкунандагон ва бехтар кардани доираи хизматрасонии сайёҳӣ дар вилояти Тошқанд равона шудааст. Аз ин рӯ, мутахассисони Кумитаи давлатӣ андоз бо ҳамкорунашон аз Кумитаи давлатӣ оид ба рушди сайёҳӣ аз наздик ҳамқорӣ хоҳанд кард. Дар рӯзҳои наздик дар шаҳри Ғазалкент, ҷамоатҳои шаҳрвандони маҳаллаҳои Дўстлик, Сиҷқаб ва Навобод қор нўқтаи таҷягоҳии

андоз пайдо мешавад, ки қормандони онҳо раванди баҳисобгирии объектҳои амволи манқул ва гайриманқулро, ки дар қарор нишон дода шудааст ва бояд андозбандӣ шаванд, оғоз хоҳанд кард. Вазифаи озмоиш мусоидат намудан ба саривақт, инчунин иҷрои пурра ва дурусти ўҳдадорӣҳои андозсупорандагон мебошад. Талаботи ин қарор нисбати шахсонӣ қисмонӣ, ки дар меҳмононаҳои оилавӣ хизмат мерасонанд, таъкиб намегардад. Аз ин рӯ, дар баробари ин, мақоми ҳуқуқии бўстонсароҳо, қоттеҷҳо ва дигар амволи гайриманқуле, ки ба иҷора дода шуда, ҳамчун ҳонаи меҳмони оилавӣ ба қайд гирифта шудааст, омўхта мешавад. Иттилооти ҷамъоваришуда на танҳо ба пойгоҳи маълумотҳои Кумитаи давлатӣ андоз ворид карда мешавад, балки инчунин барои ҳама хоҳишмандон дастрас карда мешавад. Барои ин, ҚДА яқҷо бо Вазорати рушди технологияҳои иттилоотӣ ва коммуникатсия Платформаи яғонаи электронӣ таҳия менамояд. Маълумот дар бораи нақлиётӣ обӣ, техникаи ҷанаи рӯйи барф, квадрасиклҳо, параплан ва дельтапланҳо, инчунин тапчанҷо ва ҷойҳои истироҳатӣ метавонанд тавачҷӯи сайёҳонро қалб кунанд.

Хидмати матбуоти Кумитаи давлатӣ андоз.

ХАБАРҶО

Ҷавонон ва донишҷоҳои ҳуқуқӣ

Барои барпои ҷамъияти демократии ҳуқуқбунёд бояд дошиш ва маданияти ҳуқуқӣ молик бошем, қонунҷонибаро эҳтиром намоем.

Вазифаҳои муҳим дар ин самт-ро Президентамон аснои вохўрӣ бо ҷавонон, ки 27 декабри соли гузашта ба тарзи ҷамъомади видеоселекторӣ гузашт, муайян сохта буд. Дар суҳбати давире, ки Кумитаи дифоъ ва амнияти Палатаи қонунгузори Олий Маҷлис баргузори сохт, қорҳои муҳими амалигашта сарҳисоб, сабаби муаммо ва норасоӣҳо, ки ҳанўз ба ҷашм мерасанд, муайян ва тақлифи боботи бартарарасии онҳо умумӣ гардида шудаанд. Таъкид ёфт, лозим аст ҳанўз дар қордосили фарзандон дар қалб ва шури онҳо пойҳои эҳтиром, хусусан, ба рамҷҳои давлатиамон устувор гузош-

та шаванд. Баъде ба воя расиданд, меъёрҳои одобу ахлоқ, донишҷоҳои ҳуқуқӣ, ки аз тифлӣ гирифтаанд, ташаккул хоҳанд ёфт. Дар ин бахш омўзиши таҷрибаи кишварро пешқадами хориҷӣ аз фоида холи нест. Донишҷуён бинобар иқтисоси худ бо донишҷоҳои ҳуқуқӣ мусаллаҳ шуданашон шарт. Бинобар сўст ба роҳ гузошта шудани мулоқот бо ҷавонон дар интихоботи навбатӣ ба депутати Палатаи қонунгузори микдори онҳо қохиш ёфт. Дар суҳбати давирӣ ҳамчунин оиди аз ҷониби Вазорати адлия таҳия шудани «Портали миллии ҳуқуқи бача» таъкид ёфт.

Биноҳои нав оё мустаҳкам?

Мамлақати рӯ ба ривҷо мо имрўзҳо ба майдони бузурги сохтмон табдил ёфтааст. Вале сифат ва бабардошти биноҳо оё ба талаботи стандарт ҷавоб медиҳад?

Дар аҷунҷами матбуотие, ки Вазорати сохтмон ташкил намуд, иштироқдорон ба ин гуна саволҳо ҷавоб пайдо карданд. Гуфта шуд масъулият ҳис накардани сохтмончиён дар ин бобат хеле ташвишангез. Чунинчи, дар барпои маҷмӯи истиқомати бинои панҷошана дар ноҳияи Дўстлиқи вилояти Ҷиззах бинокорони ҚММ «Илғор Дўстлик қурилиш» ба савҳангори роҳ гузоштаанд, ки ин дар нўқтаҳои интиқоӣ ба муҳимҷаҳои тезувудт сабаб гашт. Нўқсонӣ асосӣ — арматураҳоро ба дараҷаи лозимӣ истифода накарданд.

мону монтаж ва тақмили чораҳои назорати қатъӣ аз болои сохтмон баромада омада, мо бояд дар навбати аввал ба мустаҳкамии плитаҳои бетон, дар онҳо ба дараҷаи дарқорӣ истифодабарии арматура эътибори ҷиддӣ нигаронем, гуфтанд мутахассисон. Барои модернизатсияи санҷишҳои лаборатории материалҳои сохтмон, навсозии базаи андоз соли 2020 бештар аз 5,7 млрд. сўм арзиш дорад. Алҳуд дар наздик 400 қорхонаи истеҳсолгари бетонҳои оҳани зиёда аз 225 ҳазор тонна махсулот бароварда мешавад.

Мулоқот бо соҳибқорони оянда

Ҷавононро, ки нав коллеҷҳои хунарро хатм кардаанд, ба тиқорат ҷи тавр бояд қалб қард?

Барои ҷавоб ба ин ва ба ҳамаи монанди саволҳо ҳокими ноҳияи Сергелии пойтахт Бахтёр Шомуродов ба як гурўҳ ҷавононе, ки қолҷҳоро хатм менамоянд, вохўрд. Дар мулоқоте, ки дар Маркази автобизнеси Сергелии ба вохўрӣ омад, масъулони ҳокимият, роҳбарони ташкилоту идораҳо, соҳибқорон низ ширкат ҷустанд. Мақсад — дастгирии ҷавононе, ки ба соҳибқорӣ майл доранд, ташаккулдиҳии маҳорати касбӣ ва

ҷаҳонбинии онҳо, шинос намудани хатмкунандагон ба фаъолияти Маркази автобизнеси зикршуда, ки вақҷҳои охир ба яке аз масканҳои дўстдоштаи ҷавонан табдил ёфтааст. Марказ баробари хидматрасонӣ ба автобизнеси гўяҳои пешқадам дар форматҳои навро оиди соҳа тарғиб мезадад. Ҷавонон ба саволҳои худ ҷавобҳои гирифтанд ва аз бисёр нақшаҳои тиқоратӣ, ки соҳибқорон тақдим сохтанд, оғоз гаштанд.

Дарсҳои маҳорат дар мактаб

Дар мактаби махсуси бачаҳои имконияташон маҳдуди рақами 52-юми пойтахт дар доираи панҷ ташаббуси муҳиме, ки роҳбарӣ давлат муайян кардааст, чорабинӣ бо иштироки устодони санъати тасвирӣ ба амал омад.

М.ШОДИЕВ, муҳбири «Овози тоҷик».

Аниси кунчи танҳой

МУСОБИҚАИ КИТОБХОНОН

Панҷ ташаббусе, ки аз тарафи роҳбари давлат барои равнақи Ватан пешниҳод гардида, барои истеъдод ва иқтидори чавонро дар амал таъбиқ намудан шароитҳо фароҳам овард.

Ташаббусе, ки «Ривоч» дони мутолиаи китоб» ном дорад, ҳамаи мо, чавонро ба хондани китобҳои бадеӣ даъват мекунад. Ба наздикӣ дар мактаби мо мусобиқаи китобхонӣ таъти унвони «Саёҳат ба боғи дониш» баргузор шуд. Мусобиқа аз рӯи намунаҳои маълумот дар бораи ҳаёт ва эҷодии бузургон – Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ, Ибни Сино, Абдураҳмони Ҷомӣ, Саъдии Шерозӣ... ғэтиани ҷавобҳо аз таърихи Ўзбекистон, донишони моддаҳои Конститутсия, тарҷумани калимаҳои русӣ ба забони модарӣ гузаронда шуд.

Хонандаи синфи 10-ум Дилафрӯз Ҳамроева дар ҳамаи шартҳои фаъолона иштирок намуда, ҷойи якумро ишғол намуд. Ҷойи дуюм ба хонандаи синфи 9-ум Гаҳвар Ҳакимова, ҷойи сеюм ба хонандаи синфи 8-ум Салоҳиддин Йӯлдошев насиб гард. Фолибон бо китоб ва ифтихорномаҳо тақдиронида шуданд.

Чунин мусобиқаҳо ба могоизи маънавий мебаҳшанд.

Гулҷамол ҲАМРОЕВА, хонандаи синфи 10-уми мактаби рақами 43-юми ноҳияи Нуратои вилояти Навоӣ.

Дар шаҳри Чиззах маросими сарафрозгардониҳои ғолибони озмон-азназаргузарониҳои «Мактаби китобхонтарин», ки аз ҷониби марказҳои шабакаи савдои «Китоб дунёси» ва «Китоб маркази» созиш дода шудааст, баргузор шуд. Ошонии ахбор ва коммуникатсияҳои оммавии назди Маъмурияти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон, вазоратҳои корҳои дохилӣ ва таълими халқ, Маркази маънавият ва маърифати Ҷумҳурии, Иттифоқи чавонони Ўзбекистон, марказҳои шабакаи савдои «Китоб дунёси» ва «Китоб маркази», ҳокимияти вилояти Чиззах, масъулони шӯъбаи таълими халқ, роҳбарони мактабҳо, широк ва нависандагон ширкат ҷустанд. Чунин чорабиниҳо натавонанд ба тарғиби китобхонӣ мусоидат менамоянд, балки бобати омӯхтани бурду боҳти савдои китоб дар маҳалҳо, фаъолияти китобхонаҳо ва таълими фанни адабиёт дар мусосаҳои таълими аҳамияти муҳим доранд.

Дар акс: иштирокдорони чорабинӣ.

Аксбардор: Ҷ. ЁРБЕКОВ (ЎЗА).

Ёдбуд

ЧАШМИ ДИЛАШ БИНО БУД

Солҳои донишҷӯӣ буд. Дар шӯъбаи шабонаи донишдадаи омӯзгорӣ тахсил ва рӯзона дар «Учпедгиз» ба ҳайси мусаввир фаъолият мекардам. Ду рӯзи ҳафта – шанбе ва якшанбе, фориг аз тахсилу кор дар толари китобхонаи шаҳр бо қироат ва навиштан сипарӣ мегардид. Хамон солҳо бо роману қиссаҳои Ҳасан Ирфон «Дар кулбаи қосибон» ва қиссаи «Ду ёр аз ду дунё» ошно гардидам. Дар тӯли панҷ соли кор дар нашриёт бо бисёр широкӯна нависандагон вохӯрдӯна бошам ҳам, аммо ягон бор Ҳасан Ирфонро надида будам. Ниҳоят, соли 1968 ин орзуи ман ҷомаи амал шуд.

Рӯзе сардори шӯъбаи хамроҳи зан ва марде вориди устои қорини мо гардида, ҳар ду ро ба ман муаррифи кард ва илова намуд:

– Ин кас ба шумо кӯмак карда метавонад.

Он мард нобино буд. Вай нишонии худро дода:

– Бегоҳ дар хона шуморо интизор мешавам, маслиҳат мекунем, – гуфт ва сипас хамроҳи он зан аз усто ҷӯро беҳтарин шуданд. Ҷ Ҳасан Ирфон буд.

Хамон рӯз баъд аз қорини нашриёт роҳи хонаи Ҳасан Ирфонро, воқеъ дар кӯчаи Чехови шаҳри Душанбе, пеш гирифтм. Он кас бо самимият аввал ахволпурсӣ, сипас тақлифи нишастан кардан. Баъди нӯшидани як пиёла ҷой ва ҳӯрдани шириниҳо гуфтанд:

– Писарам, ман шуморо барои хамкорӣ даъват кардам. Мо хамроҳи романи Константин Федин – «Шодиҳои нахустин»-ро ба ҷоп ҳозир мекунем. Музди қоратонро соатбайё ё қорбайё аз ман хоҳед гирифт.

Ман аз ин тақлифи ногаҳонӣ дасту по гӯм карда:

– Устод ба ман ҳеч гуна музд лозим нест. Ман холисона ба шумо ёрӣ медиҳам, – гуфтам.

– Меҳнат бе музду подош намешавад, писарам. Агар хоҳед, ҳар бегоҳ, баъди қор ва рӯзҳои шанбею якшанбе аз лағоҳи ин ҷо омада, бо ман қор мекунед, – гуфтанд.

Ман розӣ шудам. Аввалин қор, ки мо иҷро кардем ин буд, ки ман варақаҳои ба тоҷикӣ мошиннависшудаи қисми якуми романи «Шодиҳои нахустин»-ро бо овози баланд мехондам, Ҳасан Ирфон ба он гӯш медоданд. Хонумашон ба варақаҳо, ки бо хурӯфи форсӣ дастнавис шуда буд, нигоҳ карда, муқоиса мекарданд ва ман дар ҷойҳои дарқорӣ аз гуфтаҳои он кас ҳар замон ислоҳ ва иловаҳо мекардардам. Хамин тавр, мо дар тӯли як моҳ муқоисаи муқобилаи он асарро ба анҷом расонидем.

Бояд гуфт, ки қор кардан бо Ҳасан Ирфон ҳам ифтихор ва ҳам мактаби омӯзиш буд. Банди дар раванди қор бо Ҳасан Ирфон бисёр ҷиз омӯхтам ва аз он хурсандам, ки лаҳзаҳои хотирмони зиде аз он кас дар ёдам мондааст, ки нақли баъзе аз онҳ-

оро ҷоиз медонам. Он кас марди пухтакор, дар қор эҷодӣ сермаҳсул буданд. Устод, агарчи аз ҳисси бинӣ марҳум буданд, вале ҳисси шунавоӣ ва хотирашон қавӣ буд. Борҳо шуда буд, ки саҳифа ё сархатеро баъд аз хондани ман аз нав ба каму қостӣ тақрор карда, меғуфтанд:

– Дар фулон ҷой фулон қаллимаро хат зада, ба ҷояш ин вожаро нависед.

Боре якуми саҳифаро баъди хондани ман пурра аз ёд тақрор карда, ҳайрати маро дунҷанд афзуданд. Ин гуна ҳолатҳо бисёр воқеъ мешуд ва баёнғари он буд, ки хофиҷаи устод бисёр қавӣ буда, матро хунармадонда ва бо ҷумлаҳои хеле суфта хотирмони тоҷикӣ хуб тарҷума кардаанд.

Лаҳзаи дигаре, ки дар хотирман нақш бастааст, ин буд: Як вожаро аз дастнависи хати форсӣ на хонумашон ва на ман хонда тавонистем. Он кас он саҳифаро гирифта, ба қорғ хеле наздик бурда, бо ангушташон ҷойи дарқориро молиш дода, молиш дода, билохира ҷӣ будани он қаллимаро гуфтанд ва таъҷубовар буд, ки он вожаро Ҳасан Ирфон на ба чашми сар, балки бо чашми дил дидан дошт.

Вақти тарҷума, махсусан тарҷумаи таркибу ибораҳо, ифодаи мафҳумҳои маҷозии русӣ бисёр эҳтиёткор буданд. Масалан, барои ба забони тоҷикӣ дуруст баргардон кардани мафҳуми «математическая шикша» ба «чандин институт нома навишта, шарҳи онро пурсида буданд. Чавоби яке аз он номаҳо ин аст: «Дар сари баъзе одамон табиятан гурӯҳӣ пайдо мешавад. Соҳибони ин гуна гурӯҳӣ вобаста ба он ки он дар қорам тарафи майнаи сар ҷойгир аст, дар ягон соҳаи илм пешрав мегарданд. Гурӯҳи математикӣ ба шахсоне мансуб аст, ки дар илми математика бесолика хоҳанд гардид. Ин гуна одамонро дар Олмон солҳои Чанги дуоими қарон дар макотиби махсус тарбия мекарданд ва баъдан дар ин ё он соҳаи истифода мебарданд.

Лаҳзаи дигаре, ки дар хотирман мондааст, он аст, ки устод дар ҳар ҷиз сарфароқ буданд. Онро бемақсад, барзиёд ҳар ҷиз намекарданд. Рӯзҳои шанбе ва якшанбе ду соат дам медоданд. Як соати барои пухтупаз, як соати дигар, барои сарфи ҳӯроқ ва хондани баъзе рӯзномаи маҷаллаҳо. Боре ҳангоми ҳӯроқи нисфирӯзи ман ҳазломез гуфтам: «Он харбуза чанд рӯз боз дар қунҷи хона холида, қасиқ намешавад?» Устод табассуми қардану ба занашон: «Хонум, пешӣ мо аз он харбуза бурӯда биёреда», – гуфтанд. Хонум харбуза бурӯда, қасиқ намешавад, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои серодам андешаи маро ба дуриҳои дур – асрҳои миёна бурд, ки дар ин ҷойҳо бузургони шеърӯ адаби тоҷик – Ҷомӣ, Восифӣ баринҳоро зиндагӣ, қор, таҳсилу эҷод карда буданд. «Мақаву сӯро» гуфтагӣ барин, хонаи Ҳасан Ирфонро серодам набуданд. Устод дар касал-хонаи бемориҳои чашм бистарӣ буданд. Ман ба бемористон рафта, баъд аз пурсуҷӯҳои зиёде утқокеро, ки дар он Ҳасан Ирфон бистарӣ буданд, ёфтам.

– Шуморо нашинохтам, – гуфтанд.

– Ман Хайрулло, аз Душанбе, фаҳмидам, ки шумо дар бемористон бистарӣ ҳастед, хабағригӣ омадам, – гуфтам. Устод шод шуда:

– Мо ғаниматем, хуб кардед. Қурсиро гирифта нишинед, – гуфтанд.

Ман ба қурсӣ нишаста: – Дар ин ҷо қорам эҷодӣ мекунед? – гуфтам, китобу дастхатҳои зиёдеро дар пештакти тиреза дидам. Устод пахлу гашта, рӯяшонро ба тарафи ман гардонда:

– Бале, ҳоло ду қор нотамо ҳаст, агар онҳоро анҷом дода тавонам, он гоҳ дар назди хонандаи тоҷик қарзи худро адо хоҳам кард, – гуфтанд бо ҳисси ғамқорӣ.

– Қадом қор аст? – пурсидам.

– Китоби дуоими «Шодиҳои нахустин» ва китоби дуоими худам, давоми романи «Дар кулбаи қосибон». Онҳо тайёр, фақат ҷо ба ҷо карда, ба нашриёт додан лозим аст.

– Ба шумо дар ин ҷо қӣ ёрӣ мерасонад?

– Набераам, вай хоҳари шафқат аст. Маро нигоҳубин ва дар қорҳам қӯмак ҳам мекунад, – гуфтанд.

Ман бо устод аз ҳар боб хеле суҳбат карда, сипас аз ҷойи баланд шуда, хушбошӣ карда, ба фурудгоҳ омадам ва сафарӣ хешро ба тарафи Тошқанд идома додам.

Аз вафоти Ҳасан Ирфон солҳои зиёде сипарӣ гардида бошад ҳам, дар матбуоти даврӣ аз хидматҳои ӯ дар соҳаи насли бадеӣ ва тарҷумаи хам харфе гуфта мешавад ва қорҳои бозмондаи ӯ қӯчост, тақдирашон ба ҷӣ қисмате рӯ ба рӯ шуд низ ба қасе маълум нест. Шояд вақти ин расида бошад, ки дар Иттиқоти нарисандомии Тоҷикистон ё дар шаҳри Самарқанд қаси қамқоре асарҳои ӯро гирифта, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои серодам андешаи маро ба дуриҳои дур – асрҳои миёна бурд, ки дар ин ҷойҳо бузургони шеърӯ адаби тоҷик – Ҷомӣ, Восифӣ баринҳоро зиндагӣ, қор, таҳсилу эҷод карда буданд. «Мақаву сӯро» гуфтагӣ барин, хонаи Ҳасан Ирфонро серодам набуданд. Устод дар касал-хонаи бемориҳои чашм бистарӣ буданд. Ман ба бемористон рафта, баъд аз пурсуҷӯҳои зиёде утқокеро, ки дар он Ҳасан Ирфон бистарӣ буданд, ёфтам.

– Шуморо нашинохтам, – гуфтанд.

– Ман Хайрулло, аз Душанбе, фаҳмидам, ки шумо дар бемористон бистарӣ ҳастед, хабағригӣ омадам, – гуфтам. Устод шод шуда:

– Мо ғаниматем, хуб кардед. Қурсиро гирифта нишинед, – гуфтанд.

Ман ба қурсӣ нишаста: – Дар ин ҷо қорам эҷодӣ мекунед? – гуфтам, китобу дастхатҳои зиёдеро дар пештакти тиреза дидам. Устод пахлу гашта, рӯяшонро ба тарафи ман гардонда:

– Бале, ҳоло ду қор нотамо ҳаст, агар онҳоро анҷом дода тавонам, он гоҳ дар назди хонандаи тоҷик қарзи худро адо хоҳам кард, – гуфтанд бо ҳисси ғамқорӣ.

– Қадом қор аст? – пурсидам.

– Китоби дуоими «Шодиҳои нахустин» ва китоби дуоими худам, давоми романи «Дар кулбаи қосибон». Онҳо тайёр, фақат ҷо ба ҷо карда, ба нашриёт додан лозим аст.

– Ба шумо дар ин ҷо қӣ ёрӣ мерасонад?

– Набераам, вай хоҳари шафқат аст. Маро нигоҳубин ва дар қорҳам қӯмак ҳам мекунад, – гуфтанд.

Ман бо устод аз ҳар боб хеле суҳбат карда, сипас аз ҷойи баланд шуда, хушбошӣ карда, ба фурудгоҳ омадам ва сафарӣ хешро ба тарафи Тошқанд идома додам.

Аз вафоти Ҳасан Ирфон солҳои зиёде сипарӣ гардида бошад ҳам, дар матбуоти даврӣ аз хидматҳои ӯ дар соҳаи насли бадеӣ ва тарҷумаи хам харфе гуфта мешавад ва қорҳои бозмондаи ӯ қӯчост, тақдирашон ба ҷӣ қисмате рӯ ба рӯ шуд низ ба қасе маълум нест. Шояд вақти ин расида бошад, ки дар Иттиқоти нарисандомии Тоҷикистон ё дар шаҳри Самарқанд қаси қамқоре асарҳои ӯро гирифта, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои серодам андешаи маро ба дуриҳои дур – асрҳои миёна бурд, ки дар ин ҷойҳо бузургони шеърӯ адаби тоҷик – Ҷомӣ, Восифӣ баринҳоро зиндагӣ, қор, таҳсилу эҷод карда буданд. «Мақаву сӯро» гуфтагӣ барин, хонаи Ҳасан Ирфонро серодам набуданд. Устод дар касал-хонаи бемориҳои чашм бистарӣ буданд. Ман ба бемористон рафта, баъд аз пурсуҷӯҳои зиёде утқокеро, ки дар он Ҳасан Ирфон бистарӣ буданд, ёфтам.

– Шуморо нашинохтам, – гуфтанд.

– Ман Хайрулло, аз Душанбе, фаҳмидам, ки шумо дар бемористон бистарӣ ҳастед, хабағригӣ омадам, – гуфтам. Устод шод шуда:

– Мо ғаниматем, хуб кардед. Қурсиро гирифта нишинед, – гуфтанд.

Ман ба қурсӣ нишаста: – Дар ин ҷо қорам эҷодӣ мекунед? – гуфтам, китобу дастхатҳои зиёдеро дар пештакти тиреза дидам. Устод пахлу гашта, рӯяшонро ба тарафи ман гардонда:

– Бале, ҳоло ду қор нотамо ҳаст, агар онҳоро анҷом дода тавонам, он гоҳ дар назди хонандаи тоҷик қарзи худро адо хоҳам кард, – гуфтанд бо ҳисси ғамқорӣ.

– Қадом қор аст? – пурсидам.

– Китоби дуоими «Шодиҳои нахустин» ва китоби дуоими худам, давоми романи «Дар кулбаи қосибон». Онҳо тайёр, фақат ҷо ба ҷо карда, ба нашриёт додан лозим аст.

– Ба шумо дар ин ҷо қӣ ёрӣ мерасонад?

– Набераам, вай хоҳари шафқат аст. Маро нигоҳубин ва дар қорҳам қӯмак ҳам мекунад, – гуфтанд.

Ман бо устод аз ҳар боб хеле суҳбат карда, сипас аз ҷойи баланд шуда, хушбошӣ карда, ба фурудгоҳ омадам ва сафарӣ хешро ба тарафи Тошқанд идома додам.

Аз вафоти Ҳасан Ирфон солҳои зиёде сипарӣ гардида бошад ҳам, дар матбуоти даврӣ аз хидматҳои ӯ дар соҳаи насли бадеӣ ва тарҷумаи хам харфе гуфта мешавад ва қорҳои бозмондаи ӯ қӯчост, тақдирашон ба ҷӣ қисмате рӯ ба рӯ шуд низ ба қасе маълум нест. Шояд вақти ин расида бошад, ки дар Иттиқоти нарисандомии Тоҷикистон ё дар шаҳри Самарқанд қаси қамқоре асарҳои ӯро гирифта, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои серодам андешаи маро ба дуриҳои дур – асрҳои миёна бурд, ки дар ин ҷойҳо бузургони шеърӯ адаби тоҷик – Ҷомӣ, Восифӣ баринҳоро зиндагӣ, қор, таҳсилу эҷод карда буданд. «Мақаву сӯро» гуфтагӣ барин, хонаи Ҳасан Ирфонро серодам набуданд. Устод дар касал-хонаи бемориҳои чашм бистарӣ буданд. Ман ба бемористон рафта, баъд аз пурсуҷӯҳои зиёде утқокеро, ки дар он Ҳасан Ирфон бистарӣ буданд, ёфтам.

– Шуморо нашинохтам, – гуфтанд.

– Ман Хайрулло, аз Душанбе, фаҳмидам, ки шумо дар бемористон бистарӣ ҳастед, хабағригӣ омадам, – гуфтам. Устод шод шуда:

– Мо ғаниматем, хуб кардед. Қурсиро гирифта нишинед, – гуфтанд.

Ман ба қурсӣ нишаста: – Дар ин ҷо қорам эҷодӣ мекунед? – гуфтам, китобу дастхатҳои зиёдеро дар пештакти тиреза дидам. Устод пахлу гашта, рӯяшонро ба тарафи ман гардонда:

– Бале, ҳоло ду қор нотамо ҳаст, агар онҳоро анҷом дода тавонам, он гоҳ дар назди хонандаи тоҷик қарзи худро адо хоҳам кард, – гуфтанд бо ҳисси ғамқорӣ.

– Қадом қор аст? – пурсидам.

– Китоби дуоими «Шодиҳои нахустин» ва китоби дуоими худам, давоми романи «Дар кулбаи қосибон». Онҳо тайёр, фақат ҷо ба ҷо карда, ба нашриёт додан лозим аст.

– Ба шумо дар ин ҷо қӣ ёрӣ мерасонад?

– Набераам, вай хоҳари шафқат аст. Маро нигоҳубин ва дар қорҳам қӯмак ҳам мекунад, – гуфтанд.

Ман бо устод аз ҳар боб хеле суҳбат карда, сипас аз ҷойи баланд шуда, хушбошӣ карда, ба фурудгоҳ омадам ва сафарӣ хешро ба тарафи Тошқанд идома додам.

Аз вафоти Ҳасан Ирфон солҳои зиёде сипарӣ гардида бошад ҳам, дар матбуоти даврӣ аз хидматҳои ӯ дар соҳаи насли бадеӣ ва тарҷумаи хам харфе гуфта мешавад ва қорҳои бозмондаи ӯ қӯчост, тақдирашон ба ҷӣ қисмате рӯ ба рӯ шуд низ ба қасе маълум нест. Шояд вақти ин расида бошад, ки дар Иттиқоти нарисандомии Тоҷикистон ё дар шаҳри Самарқанд қаси қамқоре асарҳои ӯро гирифта, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои серодам андешаи маро ба дуриҳои дур – асрҳои миёна бурд, ки дар ин ҷойҳо бузургони шеърӯ адаби тоҷик – Ҷомӣ, Восифӣ баринҳоро зиндагӣ, қор, таҳсилу эҷод карда буданд. «Мақаву сӯро» гуфтагӣ барин, хонаи Ҳасан Ирфонро серодам набуданд. Устод дар касал-хонаи бемориҳои чашм бистарӣ буданд. Ман ба бемористон рафта, баъд аз пурсуҷӯҳои зиёде утқокеро, ки дар он Ҳасан Ирфон бистарӣ буданд, ёфтам.

– Шуморо нашинохтам, – гуфтанд.

– Ман Хайрулло, аз Душанбе, фаҳмидам, ки шумо дар бемористон бистарӣ ҳастед, хабағригӣ омадам, – гуфтам. Устод шод шуда:

– Мо ғаниматем, хуб кардед. Қурсиро гирифта нишинед, – гуфтанд.

Ман ба қурсӣ нишаста: – Дар ин ҷо қорам эҷодӣ мекунед? – гуфтам, китобу дастхатҳои зиёдеро дар пештакти тиреза дидам. Устод пахлу гашта, рӯяшонро ба тарафи ман гардонда:

– Бале, ҳоло ду қор нотамо ҳаст, агар онҳоро анҷом дода тавонам, он гоҳ дар назди хонандаи тоҷик қарзи худро адо хоҳам кард, – гуфтанд бо ҳисси ғамқорӣ.

– Қадом қор аст? – пурсидам.

– Китоби дуоими «Шодиҳои нахустин» ва китоби дуоими худам, давоми романи «Дар кулбаи қосибон». Онҳо тайёр, фақат ҷо ба ҷо карда, ба нашриёт додан лозим аст.

– Ба шумо дар ин ҷо қӣ ёрӣ мерасонад?

– Набераам, вай хоҳари шафқат аст. Маро нигоҳубин ва дар қорҳам қӯмак ҳам мекунад, – гуфтанд.

Ман бо устод аз ҳар боб хеле суҳбат карда, сипас аз ҷойи баланд шуда, хушбошӣ карда, ба фурудгоҳ омадам ва сафарӣ хешро ба тарафи Тошқанд идома додам.

Аз вафоти Ҳасан Ирфон солҳои зиёде сипарӣ гардида бошад ҳам, дар матбуоти даврӣ аз хидматҳои ӯ дар соҳаи насли бадеӣ ва тарҷумаи хам харфе гуфта мешавад ва қорҳои бозмондаи ӯ қӯчост, тақдирашон ба ҷӣ қисмате рӯ ба рӯ шуд низ ба қасе маълум нест. Шояд вақти ин расида бошад, ки дар Иттиқоти нарисандомии Тоҷикистон ё дар шаҳри Самарқанд қаси қамқоре асарҳои ӯро гирифта, дар табакча оварданд. Баъди оши палав якҷарҷӣ аз он боиштиҳо ҳӯрдём.

Баъди хатми донишдада ман ба қор омӯзгорӣ гузаштм. Соле баъд хамсари Ҳасан Ирфон аз олам даргузаштанд ва бо ин сабаб устод аз Душанбе ба Самарқанд кӯчи-

данд. Хамқорӣ ва алоқаи мо қатъ гардид.

Соли 1970 буд. Ба таътил баромадам. Дар сарам ҳавои тамошои Самарқанд буд, аниқаш устод Ҳасан Ирфонро дидани рафтам.

Ду-се рӯзи аввал бо тамошои шаҳр машғул шудам. Дидани мадрасаи масҷид, кӯчаи хиёбонҳои сер

Аз ҳаёти мактаб

ИН ҲОЛО ИБТИДОИ КОР...

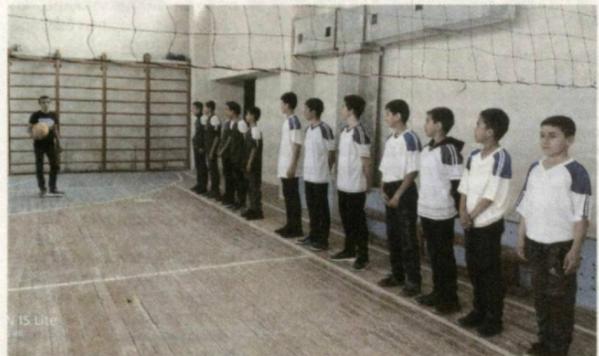
Шаҳри Газлий яке аз гўшаҳои дурдастарини вилояти Бухоро ба шумор рафта, аз ҷиҳати маъмури тобеи ноҳияи Ромитан аст.

— Мактаби мо — оғоз намуд, — дар бинои мувофиқгардондашуда аз соли 1986 ин ҷониб фаъолият дошт.

оаврд. Албатта, баъди захматҳои зиёд дидани самаран он ба кас ҳаловаат мебахшад.

Училиштиноси мактабамон ба шумор меравад.

ро дар коргоҳаш бо мудири қисми илмӣ, Аълочи таълими халқ Розия Қиличева машғул кор дидем.

улиятшиноси мактабамон ба шумор меравад. Азбаски машғулиятҳои пайваста мароқовар аст, бачагон аз назди омўзгор дур шудан намехоҳанд.

Фирдавсий дар шўъбаи тоҷики методикаи таълими ибтидоии факултети педагогикаи ДДБ тахсил гирифтааст.

Аз 24 феврал то 6 марти соли равон Иттиҳодияи эҷодии журналистони Ўзбекистон бо ҳамдастии Вазорати адлияи Ҷумҳурии Лоихаер доир ба афзудани дониши ҳуқуқии журналистон ба амал татбиқ намуд.

ЖУРНАЛИСТОН БА ДОНИШИ ҲУҚУҚИИ ХУД АФЗУДАНД

Дар доираи лоиха 17 нафар журналистоне, ки ба мавзӯи ҳуқуқ хусни таваҷҷўҳ доштанд, дар курсҳои, ки дар Маркази тақмили малакаи ҳуқуқшиносони Ҷумҳурияи Созмон дода шудаанд, тахсил гирифтанд.

биқ мешаванд», ҳуқуқу маҷбуриятҳои журналистони ватанӣ дар хориҷи кишвар ва журналистони хориҷӣ дар Ўзбекистон, самтҳои асосие, ки оиди баланд бардоштани маданияти ҳуқуқӣ дар консепсияи пешбинӣ шудаанд, иштироки расонаҳои ахбори оммавӣ дар мубориза алайҳи коррупсия ва дигар мавзӯҳои муҳим мазрӯза карданд.

ҳосилнамудаи журналистон ва сертификатуспури ба оғоз баргузор шуд.

А. СУБХОНОВ, хабарнигори «Овози Тоҷик».

Минбари омўзгор

УСТОД — РАВШАНГАРИ ДИЛҶО

Бе мураббӣ зери гардун мўтабар натшон шудан, Моҳи навро рафта-рафта ҷарх оламгир кард. Сайиди НАСАФИ

Шабех ба байти болоӣ сўйхён маколе доранд: мураббат набошад, мураббо намехўрӣ. Дарҳақиқат чунин аст. Бе маслиҳату панди устод иҷрои кулли амалҳо нобаробар аст.

волидон омўзгорам ва истодагари бародари калонӣ имрўз худ ман устод гаштаву бародари хурдиам дар арафаи соҳиб шудан ба ин ном баланду пурифтхор аст.

ронҷай. Дигар чизе намонад, ки ман ба ту омўзам. Ва шогирд бо маслиҳати устодаш нақши аҷибро кашиди онро дар ҷойи намоёни маркази шаҳр гузошта болои ин суҳанхоро сабт кард: дар ҷуҷои ин нақш камбудиеро бинед, болоиш аломати «Х» гузоре.

Дар мавзӯи ахлоқ ИНСОФ — САРИ БАРАКА

оё соҳибкорӣ чунин ҳам мешавад?

Чанд сол пеш аз ин, дар бегоҳирузи яке аз рўзҳои зимистон ҷавони 23-25 сола ба наздам омада илтимос кард, ки барои як шаб ба ӯ иҷоракоронае пайдо кунам.

пойтахтро дида, чашмони кас завқ мебарад. Аз ҷомоҳои шохона то самоварҳои антиқа, аз лўхтаҳои миллии сафолин то лальихе, ки обидаҳои таъриҳӣ аккосӣ шудааст, аз дутор до сурнай, ки аз растаҳои он ҷой гирифтааст, пешкаши харидоронанд.

дам. Наход, ин ҳамон ҷавоне бошад, ки бо мулоимтабиати соддадидаш аз дилам ҷў гирифта буд. Наход, ки пул сифатҳои инсониро ин қадар зуд дигар кунанд? Пул чирки даст гуфтаанд, гузаштагон мо.

НАМОИШИ КОРҶОИ АМАЛӢ

Дар мактаби мусиқа ва санъати рақами 30-юми ноҳияи Сўхи вилояти Фарғона махфилҳои гуногун амал мекунанд.

намоиш гузошта шуд ва писанди ҳамагон гардид. Иштирокчиёни воҳурӣ махрули дасти дастпарварони мактаби мусиқиро аз ҷумла, кашиди, сурат ва ғайра дидан карданд.

Раҳимбердӣ ТОШМАТОВ, Ахрори МАҲМУДЗОД. Вилояти ФАРҶОНА.

Рақс таҷассумгари олами нафосат аст. Чун суруд ва мусиқӣ таъриҳи қадима дорад. Тугёни қалб, эҳсоси эҳтиросоти ботин бесухан, танҳо ба воситаи ҷунбишу ҳаракат, поқубӣ ва дастафшонӣ зебо бо рақс ифода меёбад.

Даргоҳҳои махсуси таълимӣ ҳастанд, ки рақоси рақосаҳо омода менамоянд. Вақте аз ин бобат суҳан рафта, мактаби хореографияи Ҷумҳурии (ҳоло академия) воқеъ дар пойтахт пешани назари мо ҷилвагар мегардад.

рақосаҳои маҳаллӣро ба худ ҷалб намуд. Аз барномаҳои консертӣ, ки дар сайру тамошоҳои халқӣ намоиш меёфтанд, сар карда то спектаклҳои балет таҳти раҳнамоии ин малакаи хунар мактаб роҳи дурӯдарозӣ эҷодӣ тай намуд.

Маликаҳои даргоҳи рақс

ДУНЁИ РАНГИНИ НАФОСАТ

хунарнамоии ансамбли рақси «Зебо», ки Аминзода сарпарастӣ он мебошад, дерест тамошобинҳои дунё кафҷубиҳо мекунанд.

офарам. Яке аз оҳанҷоям «Қўи ярадоршуда» баҳои сазовор гирифт.

кардан ақсар вақт шамол меҳўрданд. Ҳоло ин гуна ногўворихо барҳам хўрда, меёрҳои гигиенӣ ва озодагӣ рӯия карда мешаванд.

М. ШОДИЕВ.

Овози Тоҷик МУАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Қўнчилиқ палатаси Кенгаши, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси. Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир Шерпўлод ВАКИЛОВ Рўзнома ҳафтае ду маротиба: рўзҳои чоршанбе ва шанбе чоп мешавад. Рўзнома дар компютерхонаи идора харфчинӣ ва саҳифабандӣ гардида.

Ҳаҷми нашри бадеӣ, очерку мақола аз 5 савирдан чоғи дун интервали ва шевр аз 50 микроватт зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба мактабҳои илтиҳорашуда ҷавоб намегардонад. Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷонси матбуот ва абороти Ўзбекистон тахти рақами 0003 ба рўйхат гирифта шудааст. Индекси нашр — 170. Фармониши 2 Г-335. Адади нашр 1178, ҳаҷм 2 ҷуҷои ҷой. Усули нашр — офсет, андозаи А-2.

Суратхисоби мо дар бонк: С/Ҳ 20212000300101767001, МФО 00417. Филиали Автотранспорти бонки ДСТ-и «АСАКА» дар шаҳри Тошканд. Мухаррири навбатдор: А. Субҳонов. Мувобики ҷадвал — 21.30. Ба ҷоп супурда шуд — 20.30.

Нишонии мо: 100000 ш. Тошканд, кўчаи Матбуотчилар, 32. Телефонҳо: қабулгоҳ: 233-82-83; Котибот 233-83-35. Факс: 233-57-30. сайт http://ovoztojk.uz/, e-mail: ovoztojk@mail.uz, ovoztojk@list.ru. Индекси обдуна 170. Матбуоти табу нашри Ширкати саноҳии «Шарқ». Нишонии корхона: кўчаи Буюк Турон, ҳови 41.